

„POKROK“ vychádza každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Jozef Tesák, Uh. Skalica (Szakolca).

Reklamy (inseráty) účtujú sa ľavne a

platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roka 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Nová domová pokladnica.

Pokladnicou nazývame náš kalendár, ktorý každoročne vydávame ku poučeniu ľudu nášho slovenského. Toho roku hodíme na viačičnú tržnicu zase náš lacný a poučný kalendár.

Naša pokladnica stala sa dobrým priateľom ľudu nášho, ktorého si on obľúbil a bez ktorého sa obísť nemôže.

Prvý výtisk kalendára do rúk mojich prichádza vždy. Zastavil som sa u prvého článku, a nebol som vstava z rúk odložiť. Prečítal som článok tento raz, dva razy, a čím viacrát som čítal, tým hlbšie som sa zahrúžil do večných pravdy, tam uverejnených.

Je to krásny článok nášho redaktora dra Pavla Blaho. Ľudu môj s pozornosťou čítaj každú vetu jeho, zastav sa a uvažuj. V každom slove javí sa láska ku tebe, a túžba by si zo tmy a hospodárskeho úpadku prišiel ku svetlu, osвете a slobode.

Nebedákajme ale pracujme, to je heslo naše, plané vinše nám nepomôžu, len práca nás spasí.

Kolko zaslepenosti je ešte vždy v ľudu našom. Sobeckosť zmári aj tie najkrajšie podniky, závisť je hlboko zakorenená v srdciach ľudu slovenského a podkopáva diela tie, ktoré by mali byť hradbami lepšej budúcnosti a samostatnosti.

Časy sú také, také si ich spravíme sami. A my si lepšie časy pripraviť nechceme, lebo zo sna hlbokého sa ešte vždy neprebúdzame. Slamený oheň je oduševnenie ľudu nášho, ktorý zaplápoli a potom zblkne a ostane len popol.

O iných článkoch nebudeme vypisovať, len hovorím ti, chytň a čítaj.

Ako dobrý priateľ ťa prosím, nelutuj tých 50 halierov za pokladnicu, a prijmi ju do prítoku tvojého, prinesie ti poučenie zdarné a obveselí pri čínaných večierkach teba i rodinku tvoju. C.

Uctive prosíme ct. odberateľov, ktorí nám ešte dlhujú, aby svoje zaostalosti v najkratšom čase zaslali.

O výchove našich detí.

Studujem pomaly náš prvý slovenský život. Kolko a tu ukazuje — rozumom medzi dedinským ľuďom — nedbalosťou, prevrátenosťou ba poviem zrovna škodlivého plevelu!

Idem ulicou, vidím deti, ktoré sú od rána do večera na ulici, bez akého kolke dozoru a sú to práve tie deti, ktoré zrovna ten najlepší dozor, potrebujú.

Čože robia tieto maličky občankovia. Nuž naháňajú sa, behajú, tropia krik a na mnoho — z nevedomosti ovšem — aj škodu.

Nemyslím, aby takéto maličky, mali byť celý deň zavretí. Oj nie, treba im pohybu. Ale ako škodné je dievky chrániť pred každou maličkou premenou počasie, zavierať ich do — mnohoroč — prekurených izieb, len aby neprechladli, práve tak škodné ba ešte škodnejšie je necháť ich po vôli b z dozoru behať kolko, oni chcú.

Máme tu u nás takú malú spoločnosť takýchto uličníkov. Žiadon vrabec, žiadon vtáčik sa pred nimi nechráni: chodia oni aj do cudzích zahrád, sedov a učia sa krasť ovocie; obľúmu stromky a čoho inšieho sa oni natropia! Hľa prvé ovocie nedbalosti!

Za ukradnutým ovocím, príde druhé, príde peniaze. Rodičia sa kolkoraz divia, kdeže sa im dievaju peniaze, ktoré mali kdesi, ovšem na prístupnom mieste odložené. Mnohoroč ani jim nenapadne, žeby to ktosi domáci vzal, oni majú v podozrení ľudí, ktorí k nim behom dňa po neakej záležitosti prišli.

Že sú neposlušné takéto dievky, že im práca nechutí, keďže predtým boli slobodné ako vtáci, netreba dokazovať. Akože vyrastú z týchto riadní občania? Veru len zázrakom sa stáva, že sa zo všetkých časom nestanú tuláci z povolania.

Nech nik nevraví, že časom z toho vyrastú. Kolko razi sa pri poriadnej výchove zvrhnú deti časom na postavačov, korheľov a inú čeliadku, natož ešte deti necvičené.

Vidím matku; malý synáček jej plače, vzdoruje, nedá sa utíšiť. Mamička, aby malaraz pokoj, dá synáčkovi krajciar, aby si kúpil cukrátko. Oh, oh, podala sa maličkému, ten si dobre zapamätá akým spôsobom vymohol na matke peniaz na mlsu, podruhý raz len ešte smelejším spôsobom bude vymáhať a už to ide s ním po zléj ceste ďalej.

Keď si rozmyslíme, kolko nerozumu ukázu takéto rodičia, nedivíme sa ani, že deti nevedia ani len jedon halier zošporiť; neodopru si oni: za cukrovinkami idú cigarety; pivo a inšie takéto články a základ k budúcu marnotratníkovu je urobený.

Kolko múdrejšim by bolo učiť dieťa, obdržaný peniaz usporiť. Privykať ku sporivosti, vysvetliť mu názorne cenu peniaze, aby keď bude starším a sám bude vstava niečo zarobiť, zarobené múdre a užitočne vynakládal.

Šiel som raz na pohrab; vidím, z domu vybehne dieťa, máf za ním s krikom a nádvankami. Uvidiac ma, dieťaťu sľubuje: vidiš tam ide „rektor“ počkaj len, až budeš do školy chodiť, ten ťa bude bijať atď.

Takto „pripravené“ dievky, matky potom musia prvýkrát násilne viesť do školy a keď oni uvidia učiteľa, nie sú k utíšeniu. Zo skusenosti viem, že len malé percento týchto detí obľúbi si školu. Väčšina trnie strachom, dokým neprivykne. poťažne učiteľa nepozná. Potom z týchto bývajú tie najhoršie deti, veď ich učiteľ tak netrese, ako im to doma sľubovali. Chýba tak i tak: Akby učiteľ bol na týchto moc prisnym, ztratí vážnosť u ostatných detí, ak nie, dievky sa nič neboja, veď boly len na bitku pripravené a zvyknuté.

Že autorita rodičov ohľadom pravdomlúvnosti tým tiež trpi, je samozrejme.

Znám matku, ktorá má v opatere viacej detí svojich aj cudzích. Táto, ak jej niektoré neni v čomsi po vôli, bez miery tláče, ba zrov-

na až nebezpečne bije každé; dáva im tie naj-ošklivejšie mená preklňa ich.

Táto sa raz predomnou žalovala, že tie odrastené jej deti si ju nič nevedú, neznajú sa k nej.

Je to ináč možno?

„Či ota svého i matku svou, abys dlouho živ byl na zemi“ je božie prikázanie, ktoré máme dievkám do srdca vstevovať, ale výklad tohože prikázanie nás učí, aby rodičia dievky svoje dobrým príkladom v bázni božej vyučovali a vychovávali.

Surovostou vychovávame zase len surových ľudí.

Mám zásadu deťom akonáhle prídu do školy, zakázať návštevu muzik. Zaiste každý nahľadne, že dieťa do spoločnosti tanečníkov podkurašených niako nepatrí. Počuje tam náhodou slova, ktoré neprispievajú k duševnému vzdelaniu. Tanec sám neprispieva k mravnosti, skôrej naopak škodí tejže. Mládež mnoho razy penechaná sebe, bez dozoru starších „zabáva“ sa nenútené do 2.—3. hodiny z rána. Aké dojmy a zkušnosti si odtiaľ donesú potom domov, je vec známa. Už od malička plyne rozprávajú o rozličných veciach a príbehoch, ktoré nezvelebia nikoho.

A do takéhoto ovzdušia by patrili deti? Malo by sa im dovoliť, aby takéto zábavy smeli navštevovať? Každý, kto skutočne miluje svoje dievky povie, že nie.

Predstavte si teraz matku, ktorá vzdor môjmu zákazu vzala svoje, šesteročné dievča na takéto zábavu, takrečeno, nútiac týmto svoju dceručku, aby sa prehrešila proti discipline školskej. Táto matka zaiste dobré pokyny da svojej dcerke!

No upi si! Co si nevezneš! Len okoštuj. Takto posmeluje mnohý svojho synka pri príležitosti.

To dá silu . . . počuje ho ďalej.

Chudiaci, mnohého tá sila pováľala do blata, že nemohli ani vstať. Tiež sila!

Nerozumní! Takto otravujú deti už od malíčka. Divíme sa potom, že sme chudobní, že je tak mnoho opilcov.

Pán učiteľ, pustia mi vňuka na dva dni zo školy! On už vie orať, nech nám tedy nestojá kone darmo v maštale, pôjde potrkať strmiško. . .

Tento zaiste si vzdelanie „vňuka“ tak nežiadal, ako aby sa mu kone vychodili, lebo veď „nemôžu po daromnici stáť“.

Kde máš knížku? pýtam sa nádejneho občana. Nemám, nedajú mi naši, že však ja nebudem tak veľkým pánom, abych musel všetko vidieť.

Otec ale v ten deň minul v krčme 4. K. kniha mala stáť len 50 hal.

Ja nedovolím, aby si moje dieťa muselo každý deň obuv čistiť, zoderieme toho bez tak dost.

Ani som dotiaľ nevedel, že sotrvánim vo špine a blate, dá sa tiež niečo usporiť.

Jako to učia dnes počtom? Ja viem až po bilien načítat. To má byť vraj toľko ako je piesku v mori. . .

Chudiac! Keď mu prišlo zrátať za štyri mechy obilia po 70 kg:kilo po 165 haliera, nevedel kam z konopi, a chcel morský piesok čítať. . . M. J.

Odporúčajte „Pokrok“.

O Kalinčákovej „Reštaurácii“.

Pokračovanie.

Ale čím väčšmi hlási sa v 60. rokoch ľud k životu, k práci, tým väčšmi ustupuje a pod vplyvom maďarizácie priamo proti nám sa obracia zemianstvo, tak že v 80. rokoch už o ňom píše Vajanský, sta o „suchej ratolesti“ a Maróthy Šoltuszová dobre badá, že „proti prúdu“ ide, keď hŕta nad tým, ako získať zemana pre slovenčinu.

Snáď nemáme čo banovať za ztratom zemanov. Nie je dobre tej krajine, kde zemani rozkazujú. Sami na svojej koži to cítíme. Preto všetky naše nádeje skladáme v náš ľud, v ňom je naša sila, budúcnosť. Tak učia nás to naši vodcovia politickí, tak predstavujú nám to naši mladší spisovatelia, Kukučín, Tajovský, Podjavorinská, všade vidíme, ako ten uponižený, prenasledovaný ľud je hlavným hrdinom, nositeľom budúcnosti.

Nie nadarmo vážime si toľko svojirh spisovateľov, básnikov, nie nadarmo ich oslavujeme. Oni vedia ukázať nám našu minulosť, objasniť prítomnosť, ukázať naše chyby a naše prednosti, oni vedia jasno vysloviť tie myšlienky, ktoré temno v našej duši tkvejú, oni zabávajú, ale i poučujú nás. Z ich spisov dozvieme sa o tom, či slávny bol náš národ, a dozvieme sa to nielen my, ale i druhé národy, ktoré takto uctia si potom i nás.

Ján Kalinčák veľkú zásluhu získal si sta spisovateľ. Mnoho slovenských srdci oduševnil v láske pre národ. Ale aj úctu cudziny vedel nadobudnúť, jeho spisy sú v šiestich jazykoch rozšírené.

Kalinčák sa narodil 10. augusta 1822 roku v Hornom Záturčí, v turčianskej stolici. Už ako študent bol dobrým Slovákom v Levoči, ale celkom sa zaoceľil v Prešporku, kde od r. 1839 študoval za profesora. Boly to vtedy krásne časy v Prešporku. Čo lepšieho bolo na Slovensku v 40—60 rokoch, to všetko temer z prešporského Slovenského ústavu. Mládež slovenská, vedená Štúrom, svojou mravnosťou a vedeckým snažením hľadala si na školách prvenstvo. Ústav slovenský bol strediskom slovenského žitia. Tam zkrsla myšlienka slovenčiny, tam prvý raz radili sa o cieľoch, o budúcnosti slovenskej politiky. V oduševnení za najkrajšie túžby ľudstva, za rovnoprávnosť, za slobodu, za bratstvo národov, očakávali, že i Slovákom svitne krajšia zora, pripravovali seba i ľud. prebúdzali ho, aby bol na zore svojho národného života prichystaný.

Pod vplyvom prešporskej školy začal Kalinčák písať. Tam složil *Bozkoveov Milkov hrob*, za čo už vtedy bol prenasledovaný. Na to odišiel do Nemecka ďalej študovať, cestou obzrel si Prahu, a vrátiac sa, stal sa vychovateľom v štiavnickej rodine Landererovej v tejto rodine má preňho veľký význam. Tam naučil sa on, ktorý poznal svet iba z knih, poznávať skutočný život, prijemnosť a neprijemnosť života spoločenského. Horlivo písal vtedy; složil *Bratom ruku*, *Serbiansku*, (tieto pozdejšie byly preložené do srbštiny), *Svätý Duch*, *Mládenec Slovenský*.

V r. 1846 bol poslaný za profesora do Modry, r. 1859, bol vymenovaný za direktora gymnasia v Tešíne. V Tešíne bol r. 1869 preložený do pensie, lebo vládě sa nepáčilo jeho slovenské smýšľanie. Odišiel do T. Sv. Martina, kde ostal až do svojej smrti 16 júna 1871.

V časoch, keď bol profesorom, napísal ešte povesti *Mnich*, *Reštaurácia*, celý rad ver-

šov, začal vydávať r. 1870 časopis „Orol“ kde vyšla posledná jeho povesť *Orava*.

Všetky jeho spisy byly vydane v 8 sväzkoch knižničiarско-účastinárským spolkom v T. Sv. Martine. (Pokračovanie.)

Svoj k svojmu a vždy dla pravdy!

Dopisy.

— Vajnory. Nuž ako že sa máte, vy starí vyslúžení vojaci-mládenci? Snáď tiež niektorí chcete stav svoj premeniť a do stávu manželského vstúpiť?

Priďem raz do hostinca a zbadám tu mojho kamaráta. Pozdravili sme sa. A dal sa mi vyprávať: Staré ženy, čoby maly doma sedieť, inšie nevedia, iba klebetiť a keď sa chce človek oženiť, to ňa haňajú, špintajú a rozvádzajú i teba i ju, tak že uvidia, čo máš robiť a koho poslúchať. Tu dôjde jedna a hovorí: Ale vieš ty, Marišo, čo by si za toho išla, veď je ten chudobnejší ako ty. Vidiš, ten Marcin má dva vinohrady, kravu, junca, teľa, dve husy, kozu atď., a už toho namenujú až vyše miere. Oni poznajú každého. Ja som síce chudobnejší o jedno teliatko a preto by som nemal dostať meju Marišu? Ej, tie babky neposudzujú, si-li poriadny, robotný, múdry, alebo aký, oni len merajú na rýfy tvoje bohatstvo. Len sa zadržni čo potom, či máš k nej lásku a dôveru a či ona k tebe.

Toto mi žaloval moj kamarát. Nerob si z toho nič, to už je tak behom sveta, a nevieš to porekadlo, že kde čert nemôže, tam starú babu pošle?

Teraz aby mal človek rozum, ako nullová múka čistý, a keď sa chce oženiť, maj aj bohatstvá, treba len vypožičaného. Lásky ti netreba, to je starým klepnám „vuršt“. To vám na výstrahu, mládenci! S Bohom! *Starší mládenec.*

— Dostali sme nasledujúci dopis, ktorý preto podávame, aby naši čitatelia z neho sa poučili. Dopis znie:

Môj brat poslal mi z Ameriky peniaze, ktoré byly už 8. oktobra na poštu dané, ale já doposil som ich ešte nedostal. Hľadal som príčinu, až som konečne došiel na pravú cestu.

Peniaze byly poslané cestou „Uhorskej generalnej úverkovej banky v Budapešti“ a táto poslala peniaze nazpät.

Prečo? Preto, že adresa znela: do Veľkých Levár. Táto obec že vraj v celom Uhorsku nejestvuje, malo stáť „Nagy Lévár“, čo že vraj aj v Amerike musia vedieť.

Teda tak! *Verný čitateľ Pokroku.*

Doporučujeme našim rodinám
KOLÍNSKOU CÍKORKU.

Drobné zprávy.

Dalej prispeli na vánoční strom. Macoň Karol 1 K., Branecký Jozef 60 hal., Kristek Jozef 60 hal., Buchta Michal 40 hal., Okanik Pavel 20 hal., Hřebiček Jozef 20 hal., Kozs Stefan 40 hal., Hofbauer Emanul 1 K., Ivičič Albert 1 K. a Poriss Bohumil 1 K.

Sumu všetkých darov poistených v Pokroku, uverejníme v budúcom čísle.

Regulovania Moravy. V stredu 12 decembra 1906 interpeloval kraj. vyslanec okresu skalického ministra orby Dr. Jan Černoch kedy sa bude regulovať Morava.

Minister odpovedal, že behom roku 1906

začne sa Morava regulovať, a súčasne obidve vlády rakúska aj uhorská započnú práce.

V súkromnom rozhovore s poslancom okr. Sv. Janského Dr. Pavlom Blahom, vyslovil sa p. minister orby, že na reguláciu Moravy už v roku 1907 preliminované je 9.000 kor.

O syroch skalickej roľnickej mliekarene zvlášte o Camenbertoch vyslovil sa p. ministr, Daranyi velice pochvalne, a gratuloval Dr. Pavlovi Blahovi k výsledkom ktoré na tomto poli dosiahla skalická mliekareňa.

Zase čosi nového! A čo to bude?
Na Štefana, dňa 26. decembra a na Nový rok bude v Skalici

divadelné predstavenie.

Hrať sa bude:

— Dedinský kováč. —

Dráma vo 4 dejoch s premenou. — Pre divadelných ochotníkov Kat. Kruhu v Skalici napísal dr. Ludevít Okánik, dekan a farár v Skalici,

Na konci Betlehém!

Vstupné na divadelné predstavenie: I. miesto 80 hal., II. miesto 60 hal., III. miesto 40 hal., miesto na státie 30 hal.

Slováci!

Predplácajte a čítajte dobré slovenské časopisy, ako **Katolícke Noviny a Slovenský Týždenník.**

Rozličnosti.

— Zastúpenie socialnej demokracie v parlamentoch. Dľa časopisu „Socialische Monatshefte“ je socialná demokracia v evropských parlamentoch zastúpená takto: Nemecku 78 poslancov, ve Francúzku 76, v Itálii 21, v Anglicku 30, v Belgicku 30, v Dánsku 24, ve Švedsku 13, v Rakúsku 11, v Holandsku 7, v Norvejsku 5, ve Švajčiarsku 2, v Srbsku 1 poslancom.

— Zadlženie knihovní a statkov. Dľa prof. Dra. Koženého obnášal knihovní dlh podzemkový v r. 1902 v zemiach koruny sv. Václavskej úhrnom 4.732.404.000 K. (z toho v Čechách 3.455.697.000 K.). Úroky 5% z dlhu toho činia 236.620.208 K. Skutočný výnos podzemkovy (počítaný asi dvojnásobne katastrálneho výnosu pr. 130.000.000 K.) obnášia v zemiach koruny Českej asi 260.000.000 K. Z obnosu tohoto platí roľníctvo dáne s prirážkami obnos asi 38.576.275 K. a všíci zmienený úrok z dlhu 239.620.008 K. Úhrnom 275.196.483 K. Odčítali sa od počtu tohoto dosť vysoko odhadnutý výnos skutočný pr. 260.300.000 K. nedostáva sa na zapravenie dane a úrokov z dlhu hypotekárneho asi 15.000.000 K. Z tohoto vidno, že roľník obľáva pôdu len preto, aby platil dane a úroky z dlhu. Jediná ochrana roľníctva pred záhubou spočíva vo vzdelávaní a ve snahe povýsiť výnos statku.

— Hnojivo dusikato-vápenaté. Ustavične postupujúci cena čilského ľadku mala ľudebnikov k tomu, aby volný dusík, ktorý sa nachádza v nekonečnom množstve v povetří, mohol byť využitkováný k účelom hospodárskym. Táto snaha sa podarila a dnes už možno vidieť hnojivo v obchodoch pod menom dusik vápenatý, ktoré pozostáva z vápnika, uhlika a dusika. Hnojivo toto, tvoriac hpedú hmotu,

ktorá sa snadno v prach rozpadne, vyrábajú sa z uhlia, vápna a dusíku vzdušného pôsobením elektriny v fak zvaných elektrických peciach. Takto vyrobené dusikate vápno obsahuje asi 14% dusíku. Bolo-li pripravené z karbidu, o mnoho viac. Lučebne hnojivo toto správne cyanamid. Jako pokusy prof. Wagnera a iných dokázali, možno dúfať, že dusikate vápno v budúcnosti celkom nahradí ľadok čilský, ktorého zvlášte hospodári okoliční veľa spotrebujú.

Rýchlosť není sú žiadne čary. V Malom Martine, šopronská stolica, vypuknul týfus a tak začal riadiť, že v jednom dome až 19 nemocných bolo. Toto dalo podnet k tomu, že lekári hľadali príčinu nemoci v pitnej vode. Načreli do fľaše a poslali do Budapešti na analýzu ústavu ku preskúmaniu. Minulo niekoľko dní a odpoveď neišla. Ľudia mrelí ďalej. Vtedy sa jedon lekár odhodlal a poslal vzorku do Viedne. A hľa, z Viedne bola tu hneď odpoveď, áno, že voda je príčinou choroby. — Dobré. Ale či to nemohli aj v Budapešti hneď urobiť? Budú aj v tomto páde šovinisti vyvrhať malomartinským, že gravitujú do Viedne? Kto si tu žaslúži pokarhanie?

B E S E D N I C A.

Tom Dominik.

(Dokončenie.)

Tom šepky zvolal:
— Hahó, hahó!
— Vodca počul slová a poobzeral sa.
— Hahó, Dominik! hahó...
— Ja som, Veselin, — odpovedal Tom a podal mu ruku. — Počul som tvoj hlas, tu som.
— Dakujem Tom, keby ty nie, bol by som tu zahynul...
— Neopustím ťa. Oslobodil si ma od smrti, rozkáž si so mnou.
— Vyveď ma odtiaľto.
— Hneď pane, — obrátil čln. — Pod sem ku mne. — podme!
— Dobrý človek si, Tom; Boh nech ti zaplatí — hovoril šepky vodca. — Teraz daj pozor, aby sme šťastlivo prošli. Do mojej dediny nemôžem ísť, tam čakajú ma, ako vlci... Ku tvojej chalupe nevesluj, lebo tam sú už tiež vlci, a ak náhodou najdú doma Alexej...?
— Doma je.
— To je zle... Alexej ma nenávidí.
— Však ho ja naučím...
— Alexej je smelý.
— Však som mu otec.
— Syn ani na otca nehľadá, keď mňa nenávidí. Počuj, — hovoril ďalej — ak je tvoj syn doma, tak je isté, že ma už vzali do pohonu.
— To neurobí... nič... — šeptal Tom.
— Už to aj urobil, Dominik; ale ty za to nemôžeš. Tedy len daj pozor, aby sme im neprišli do hrsti.
— Zle myslíš, pane, Alexej není taký falošný.
— Ale Alexej miluje.
— Čo je na tom?
O niekoľko minút zazrel Tom čln, na ktorom bol Alexej i zo štyrmi vojakmi, Veselin ich nevidel.
— Lahni si, pane, — šepkal a triasol sa na celom tele.
— Však som povedal, — hovoril Veselin.
— Pst, pst...
— Hľa syn...
— Mój syn, — strčil čln do vysokej trávy. Ale Alexej tak poznal celé jazero, ako jeho otec.
Asi hodinu tak vesloval, keď naraz prestala mu sila a padol do člna.
— Dominik, čo ti je?...
— Užie po nás, — šeptal — nestačím s Alexejom. Už nás stopuje.
— Už je po nás — riekol Veselin.
— Hlava, hlava... — čo vykonal mój syn! Alexej nás zradil... zradil... syn...
— Ticho...

— Konec, — a stisol čln do najhustejšej trávy. Lahol si ku Veselinovi a díval sa na syna a vojakov

Za minútu pozoroval; kľakol si na čln, vzal Veselinovu pušku, oprel o plece a pýtal sa:

— Vidíš ich, pane?

— Vidím — odpovedal vodca.

— Vidíš aj môjho syna?

— Vidím.

V tom Dominik strelil.

— Čo si urobil, Dominik?...

— Oslobodil som syna, — a díval sa na svojho syna, ako padol s krvavou hlavou do vody.

Spustil flintu s pleca, vzal veslo a začal veslovať. V tom začali vojáci strielať za nimi tak že Tomovi odstrelili jedno ucho.

S rybníka bolo počuť štyroch vojakov vykrikovať o pomoc... *Posl. J. Trnovský.*

Telefon.

Hrrr! Haló!

Kto to zase volá?

Spoločnosť M.Á.V.

Teší nás! Čím môžeme poslužiť?

Poznáte pána Floberta?

Poznáme, a čo je s ním?

Rádi by sme vedeli, či on ešte provodzuje lekárstvo.

No, to sa rozumie! Ale prečo to chcete vedieť.

A neviete, že on od štátnej dráhy tiahá ako práce neschopný pán penziu.

Vieme, ale však aj od mesta tiahá pensiu.

A predsa lieči ešte? Viete to istotne?

Pravdaže, to Vám dosvedčia aj v apatéke ve Skalici, ktorá ma jeho recepty a dosvedčia to aj ľudia u ktorých kuriroval. Ale veď tu panovala detská nemoc, bolo mnoho pacientov a tak pomáhal, kde mohol.

Chvalitebná vec od neho; ale to by mohol aspoň mestu tú pensiu darovať, ktoré by ju aj inde mohlo upotrebiť, keď si ešte vie groše zarobiť, však je dosť bohatý a nie ešte štát o daň pripraví. (A najviac o vlastenectve papulovať. — Pozn. sadzača.) (Však ani na tempel nám nedal nič! Poznámka nášho židovského reportera.

Keď by chcel! Ale požiadáme ho o to. Lebo nech nechá pensiu štát, alebo léčenie; oby dvoje provodzovať je na škodu a na ťarochu mestu a obyvateľom. Ale nemyslim, žeby popustil.

A čo je s tými kuratmi, chodia ešte do rol? Ba že a to ešte viac! Ti si tady veľmi málo robia z vašich zákazov. Magyarország veľký a pánbožko ďaleko!

No šak si to zapamätáme! S Bohom!

Hrrrr.

Odkazy redakcie.

Do Trnovca a do Prítrža. (pri Holiči). Knižky na čítanie, slúbené od p. redaktora Ferdinanda Dábravského, môže si zodpovedná osoba v deň skalického jarmoku (vo štvrtok) v redakcii Ľud. Novin odebrať.

Sklepársky obchod! Kde potravný spoločenstvo neni, do árendy dávam; pozostáva z 1 sklepu, (gevölbe,) 1 izby, 1 kuchine a 3 komôr bár kedy môže sa prevzáť v Čáčove u hostinského Antona Slobody.

Predám 2 kusy rol u „formankovej studenky“. Kto by kúpil chcel nech sa prihlási u Jozefa Kristka ve Skalici, potočná ulica. Karol Horváth.

Šunky

ďľa spôsobu pražských šuniek sú vždy za mierne ceny v zásobe u Boh. Poriz, uzennára ve Skalici, rínkovná ulica.

D. Sensel.

Strojová výroba pletených punčoch v Holiši. (Ny. m.)

Shotovuje punčochy pre panie, dietky a pre pánov z bavlny a hodbávneho pletiva a síce len v prvej jakosti. Prijíma aj nadpletanie každého druhu punčoch za najľavnejšie — ceny. — Rýchle zasielanie. — Dokonala výroba.

Americký Bioskop.

Živé pohyblivé obrazy životnej veľkosti.

Poslední raz predstaví sa vo veľkej dvorane Vinárskeho spolku v Skalici v nedeľu 16 decembra 1906.

Na všeobecnú žiadosť!

Program:

I. Výstup

1. Útek do Egypta sv. Jozefa a Panny Marie.
2. Premenenie Krista Pána na hore Tábor.
3. Križova Cesta. Simona Cirenejského pomoc.
4. Ukrižovanie. z násilím strhnú rúcho z Pána
5. Slavnosté z mrtvých vstánie Krista Pána.

II. Výstup.

1. Slavnostný pochod (Processie) na Božie Telo v prítomnosti J. veľičenstva. nášho p. kráľa a jeho dvorom.
2. Vianočný sen. veľmi krásny a zaujímavý výjav v Illuzii. 5. min. prestávka.

III. Výstup.

Rusko-japonská vojna.

Najnovšie.

Najnovšie.

1. Ruská flotta Baltická. Pod velením admirála Roždevenského sústrednila sa druhá ruská flotta pri afrických ostrovoch Madagaskar, tu in vidíme celú poslednú raz. z tadiaľ sa pohla na vody nepriateľské. kde in Japonci v užine Korejskej pri ostrove Čušinskem 26—27. mája 1905 v noci prepadli a skoro úplne zničili.
2. Svetový vodopád v Amerike Niagara.

IV. Výstup. ! Najnovšie !

Svatha nemeckého korunného kniežata.

1. Príchod kniežatskej nevesty dňa 3. júna 1906.
2. Privýtanie na parížskom námestí v Berlíne.
3. Slavnostný pochod do kostola 4. júna 1906.
4. Príchod arcikňažny Cécilie v sprievode cisárovn.
5. Cisár. dedič trónu, obkláčený vysokými hodnosťami opustia kostol. (Dokončenie pri nasledujúcom predstavení.)

Program je priamo familiárny a z ohľadu mravnosti bezúhonný doposiaľ všade najväčšej obľúbenosti sa tešil. Není žiadna prehnaná reklama, o čom sa každý osobne presvedčiť môže.

Osobitné pozvánky sa nerozposielajú. Každý sporidaný človek je vítaný.

Začiatok o 7 hod. večer.

Vstupné: I. miesto 60 hal. II. miesto 40 hal. dietky polovic.

Za hojnú náštevu prosí v úplnej úcte

Riaditeľstvo.

Oznámenie do mesta Skalice a okolia.

Dovolujem si V. ctenému obecnstvu oznámiť, že som otvoril

Murársko - tesársko - staviteľsku kanceláriu.

Všetky do oboru mojho padajúce práce, jako: stavba kostelov, domov, stodol, budy, sklepov, kanálov, mostov a podobné iné práce, prevedené budú k úplnej spokojenosti ctených p.p. zákazníkov.

Práce prevedené budú s všetkou svedomitosťou, takže kto raz moju prácu pozná, ďalšiu priazňou ma doista počtí.

Platebné podmienky veľmi výhodné.

O hojnu priazeň ct. obecnstva prosí

Franke Gazárek
majster murársko-tesársky.
v Skalici (Szokolca)
rinskvní ulica, čís. 106.

SUKNE →
polovlnené . . . po 65—70 kr. a výše.
grisetové . . . po 1 zl. 20 kr. a výše.
satenové . . . po 93 kr. a výše.
kanafasové . . . po 1 zl. 10 kr. a výše.
atlasové . . . po 1 zl. 5 kr. a výše.
klotové . . . po 2—3 zl. a výše.

a jiné tkalcov. výrobky dokirkou zasílá tkalcovna.

ADOLFA JELÍNKA v Jimřamové, (MORAVA).

Vzorky zdarma a franko.

Kdo zkusí jednou po druhé kupí zas!

To je k neuvereniu s koňmi mladého Kováča. Deň po deň im také náklady navála do voza a divajte sa, ešte si Vám i sadne na voz a na koňoch ani nezbadat, že ťahajú Ale to je poriadny gazda! Najprv nedá statku núdzu trpeť, potom ich drží v poriadku a to najhlavnejšie; kŕmne vápno so značkou Hospodár má vždycky v zásobe. To robí jeho kone tak statné, otužilé a ku ťažkým prácam vytrvalé.

5 kilové vrecdo pravého vápna so značkou Hospodár stojí 2 koruny 80 hal. poštou vypladené, 10 krecák po 5 kilov 16 korún na skade a 50 kg. ťažké vrece 12 korún tiež na sklade.

Jesenský, Lipt. Sv. Mikuláš.

Jozef Orlický,

velkozavod plodinový a semenársky, vlastné nakladanie chýrne známých bzeneckých ogurkov.

Bzenec Morava.

Odporúča svoj sklad: šošovice, hrachu, fazule, maku, kmínu a všetkých do oboru spadajúcich plodín a zelenín: cibuľu, cesnak, kysanú kapustu ogurky.

Pre jaro pôvodné repové semená v najacnejších cenách.

Zástupca pre Uhorsko

Jozef Pařízek, Szokolca.

Rozpredaj všetkého druhu od najmenších do najväčších

umrlčích truhár

aj všetko vyzdobenie a zaopatrenie s celým šatstvom pre zomrelých; ďalej nábytok do izieb, kuchyň a rozličné potrebné veci pre dom, k dostaniu sú za ľavné ceny, ve Skalici, v jezovitskej ulici č. 395, u

Jozefa Dergáč,
v stolárskej dielni.

Sviece kostolné

všetkých druhov

voskové a polovoskové sviečky

stolné stearinové a parafrínové, hladké a krútené, biele lebo barevné, ďalej

mydlá

ku praniu a voňavé (toiletne), všetky

v najlepšej jakosti dodáva najľavnejšie

Prvá Královohradecká cis. a král. dvornia tovareň na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pliháček,

Hradec Králové, Král. České.

Založeno roku 1816.

Pre dôstojné farné úrady zvláštne ľavné ceny!

Solidna česká křesťanská firma.

Holič.

Holič.

Zkade, zkade, drahá tetičko?

Ná, z obchodu Šurďového, kde predsa len ten najčistejší a najlepší rum a iné liehové nápoje možno dostať.

Prosím Ťa, jeden liter dobrého a chutného rumu stojí len jednu korunu. Neveríš? Id, a presvedš sa! Veru že neobanuješ! S Bohom!